

Skarżący:
Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska ul. Ursynowska 22/2 02-605
Warszawa reprezentowane przez

r.pr. Adama Kuczyńskiego

Prezes Trybunału Konstytucyjnego
al. Jana Christiana Szucha 12a 00-
918 Warszawa reprezentowany
przez:

r. pr. Bartosza Kalduńskiego (adres do
doręczeń jw.)

Odpowiedź na skargę

W imieniu Organu, powołując się na udzielone pełnomocnictwo, które składam w załączeniu, na podstawie art. 54 2 PrPostSądAdm przekazuję skargę na bezczynność Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, doręczoną Organowi w dniu 12 września 2017 r. jednocześnie wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi w całości;
- 2) rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na podstawie art. 1 19 pkt 2 lub pkt 4 PrPostSądAdm

Uzasadnienie

Skarżący emailem z dnia 6 lipca 2017 r. skierowanym do Zespołu Prasy i Informacji Biura Trybunału Konstytucyjnego wniósł o udostępnienie:

1. Kalendarza spotkań Prezesa Trybunału Konstytucyjnego Julii Przyłębskiej w zakresie jakim dotyczy wykonywania obowiązków dotyczących TK — od I stycznia 2017 r. do dnia wykonania wniosku;

2. Kalendarza spotkań Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego Mariusza Muszyńskiego w zakresie jakim dotyczy wykonywania obowiązków dotyczących Trybunału Konstytucyjnego (dalej zwanym „TK”) — od I stycznia 2017 r. do dnia wykonania wniosku;

Dokumenty ewidencjonujące osoby wychodzące i wychodzące do budynku TK w okresie stycznia 2017 r. do dnia wykonania wniosku.

W odpowiedzi na powyższy wniosek, została Skarżącemu przekazana informacja, iż terminarz spotkań nie stanowi informacji publicznej, gdyż nie jest dokumentem urzędowym. W zakresie punktu dotyczącego dokumentów ewidencjonujących osoby wizytujące TK wyjaśniono, że organ nie posiada żądanej dokumentacji z uwagi na fakt, iż wskazana ewidencja nie jest prowadzona.

W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek organ powołał się na orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 marca 2017 r. (sygn. akt I OSK 1 158/15) i wyjaśnił, iż kalendarz spotkań osoby pełniącej funkcje publiczną jest narzędziem biurowym i pomocniczym wspomagającym pracę organu, nie przesądzającym jednakże o kierunku jego działania. Stwierdził, że umieszczenie w kalendarzu terminu danego wydarzenia ma czysto techniczny charakter i nie zaświadcza o stanie faktycznym tj. o tym czy ono się odbyło czy nie. Dalej organ podniósł, że kalendarz spotkań nie odnosi się do sfery faktów, gdyż nie zawiera potwierdzonych informacji. Ponadto Prezes TK wyjaśnił, iż kalendarz spotkań osób pełniących funkcje publiczne jest materiałem roboczym niespełniającym wymogów ustawowych odnoszących się do dokumentu urzędowego z uwagi na fakt, iż został w»tworzony na potrzeby

podmiotu i nie przedstawiają stanowiska na zewnątrz, ani nie przesądzają o kierunkach działania organu, ergo, nie stanowią informacji publicznej, gdyż stanowią dokumentację wewnętrzną.

W dniu 12 września 2017 r. organ otrzymał skargę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska na bezczynność Prezesa Trybunału Konstytucyjnego. Skarżący zarzucił organowi naruszenie art. I ust. I Ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej zwaną u.d.i.p.) art.61 ust. I i 2 Konstytucji RP w związku z art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (dalej zwana Konwencją), poprzez uznanie, iż nie można uzyskać informacji o odbytych spotkaniach Prezesa i Wiceprezesa TK oraz o osobach wchodzących do TK.

Stowarzyszenie w uzasadnieniu skargi wskazało, iż zgodnie z u.d.i.p. udostępnieniu podlegają wszelkie informacje dotyczące osób sprawujących funkcje publiczne jako informacje o sprawach publicznych, a nie tylko dokumenty urzędowe. Powyższa konstatacja doprowadziła skarżącego do wniosku, iż kalendarze spotkań stanowią informację publiczną. Ponadto uznał iż orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego w kwestii uznania kalendarzy spotkań za niestanowiące informacji publicznej jest błędne. Zdaniem skarżącego takie stanowisko uniemożliwia społeczną kontrolę nad władzą publiczną.

Złożona skarga jest bezpodstawna i powinna zostać oddalona z następujących względów:

I. Skarżący wadliwie sformułował zarzuty skargi (pkt II petitum) z uwagi na fakt, iż przedmiotem wniosku z dnia 6 lipca 2017 r. Stowarzyszenie uczyniło kalendarze spotkań Prezesa i Wiceprezesa TK, a nie informacje o odbytych przez nich spotkaniach. Dodatkowo zarzut skargi błędnie ustala stan faktyczny, podnosząc uznanie przez organ niemożności uzyskania informacji o spotkaniach ww. funkcjonariuszy publicznych oraz o osobach wizytujących siedzibę organu, podczas gdy organ w odpowiedzi na wniosek stwierdził jedynie, iż kalendarz spotkań wnioskowanych osób nie stanowi informacji publicznej, a ponadto, iż nie prowadzi wnioskowanej ewidencji.

Orzecznictwo sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, estii braku waloru informacji publicznej kalendarzy spotkań osób pełniących funkcje liczne jest jednolite i utrwalone. Organ w szczególności podziela stanowisko i rozważania zawarte w uzasadnieniu następujących orzeczeń NSA, których przedmiotem była kwestia udostępnienia kalendarzy spotkań:

1. Wyrok z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. I OSK 2914/13;
2. Wyrok z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. I OSK 1083/15;
3. Wyrok z dnia 3 marca 2017 r. w sprawie o sygn. I OSK 1 158/15;
4. Wyrok z dnia 17 marca 2017 r. w sprawie o sygn. I OSK 1504/15.

IV. Przedmiot powyższych spraw odnosił się do zasadności nieudostępnienia kalendarzy spotkań osób pełniących funkcje publiczne w kontekście zarzutów kasacyjnych tożsamyh z zarzutami załączonej skargi. Na uwagę zasługuje fakt, iż mimo iż skarżącemu „znane są” powyższe orzeczenia, to z wyjątkiem kwestionowania zasadności instytucji „dokumentu wewnętrznego” poprzestaje na ogólnikowym stwierdzeniu iż są one „błędne”. Próżno szukać w skardze (sporządzonej przez profesjonalnego pełnomocnika) jakichkolwiek prób polemiki z tezami wynikającymi z pogłębionej analizy i stosownej wykładni przepisów Konstytucji RP, u.d.i.p. oraz Konwencji, których to naruszenie skarżący zarzuca organowi.

V. Skarżący przyjmuje nieograniczony zakres konstytucyjnego prawa do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Gdyby jednak intencją prawodawcy konstytucyjnego było objęcie prawem do informacji każdego przejawu aktywności wskazanych wyżej podmiotów, która w jakikolwiek sposób wiązałaby się z realizowaniem przez nie zadań i celów publicznych, w tym również aktywności o charakterze wewnętrznym, czy "technicznym", dałby temu wyraz w regulacji konstytucyjnej. Tymczasem w Konstytucji odróżnia się kategorię "działalności organów" od kwestii wewnętrznej organizacji ich prac. Rezultaty wykładni językowej, celowościowej i systemowej art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP prowadzą zatem do wniosku, że prawo do informacji publicznej to prawo do informacji o działalności podmiotów wskazanych w Konstytucji RP, tj. o takiej aktywności tych podmiotów, która ukierunkowana jest na wypełnianie określonych zadań publicznych i realizowanie określonych interesów i celów publicznych, co nie jest tożsamy z każdym przejawem aktywności tych organów, w tym aktywnością związaną z wewnętrzną organizacją funkcjonowania tych podmiotów. Wbrew zatem twierdzeniom strony skarżącej istnieje sfera działalności organu władzy publicznej, która nie podlega prawu do informacji publicznej.

VI. Ustawodawca w art. 1 ust. 1 u.d.i.p. wyraźnie ograniczył pojęcie informacji publicznej do spraw publicznych, które są ściśle związane ze wspólnotą publiczną. A contrario nie są sprawami publicznymi sprawy "sfery prywatnej" (zob. I. Kamińska, M. Rozbicka-()strowska: Ustawa o dostępie do informacji publicznej, Warszawa 2016, Lex 2016, Komentarz do art. 1, t. 4; por. wyrok NSA z dnia 14 września 2010 r., I OSK 1035/10), tj. dotyczące kwestii właśnie prywatnych, osobistych, intymnych (dane osobowe, życie prywatne, rodzinne), związanych z dobrami osobistymi (M. Jabłoński, Udostępnianie informacji publicznej w trybie wnioskowym, Wrocław 2009, s. 151), z kolei sprawy wspólnoty publicznej zawsze są sprawami publicznymi. Sprawa publiczna oznacza bowiem przejaw działalności podmiotów wskazanych w Konstytucji RP zumieniu wynikającym z unormowań Konstytucji RP, tj. takiej aktywności tych podmiotów, ukierunkowana jest na wypełnianie określonych zadań publicznych i realizowanie reślonych interesów i celów publicznych, co jak już zostało wspomniane, nie jest tożsamy z każdym przejawem aktywności tych podmiotów, w tym aktywnością związaną z wewnętrzną organizacją ich funkcjonowania. Konsekwencją przyjęcia takiego poglądu jest

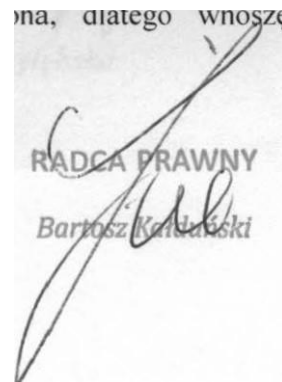
też uznanie, że część dokumentów służących jedynie potrzebom podmiotu zobowiązanego, pomimo że związana jest z jego działalnością, nie jest informacją publiczną i nie podlega ujawnieniu (dokumenty wewnętrzne)” (zob. I. Kamińska, M. Rozbicka-()strowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Warszawa 2016, komentarz do art. 1, teza 2, teza 4). Również orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r., w sprawie P 25/12, przesądza, że „z szerokiego zakresu przedmiotowego informacji publicznej wyuczeniu podlegają jednak treści zawarte w dokumentach wewnętrznych, rozumiane jako informacje o charakterze roboczym”.

VI. Mając na uwadze powyższe nie jest błędna taka wykładnia art. 61 ust. 1, ust. 2 Konstytucji RP w związku z art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a u.d.i.p, zgodnie z którą narzędzie biurowe, pomocnicze, wspomagające organizację pracy organu, jakim jest kalendarz (terminarz) spotkań nie jest nośnikiem informacji publicznej, ponieważ służy jedynie pomocniczo realizacji zadań publicznych przez organ, nie przesądza jednakże kierunków działania organu.

VII. Organ ponownie oświadcza, iż nie prowadzi ewidencji gości wchodzących i wychodzących z budynku TK, tym samym wniosek o jej udostępnienie był bezprzedmiotowy. Ponadto organ wskazuje, iż nawet gdyby taki rejestr posiadał, to nie stanowiłby on informacji publicznej, z uwagi na fakt, iż nie odnosiłby się on do publicznej sfery działania Trybunału Konstytucyjnego (tak: wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2015 r. I OSK 2337/15).

Z beczynnością organu na gruncie u.d.i.p. mamy do czynienia tylko wtedy gdy organ posiadając określoną informację publiczną nie udostępnia jej, nie wydaje też decyzji o odmowie udostępnienia (tak: 2012.09.14, wyrok NSA W-wa, I OSK 1 177/12, LEX nr 1265660).

W związku z powyższym skarga winna zostać oddalona, dlatego wniosek jak w petitum pisma.

na, dlatego wnoszę

RADCA PRAWNY
Bartosz Karłowicz

Załączniki:

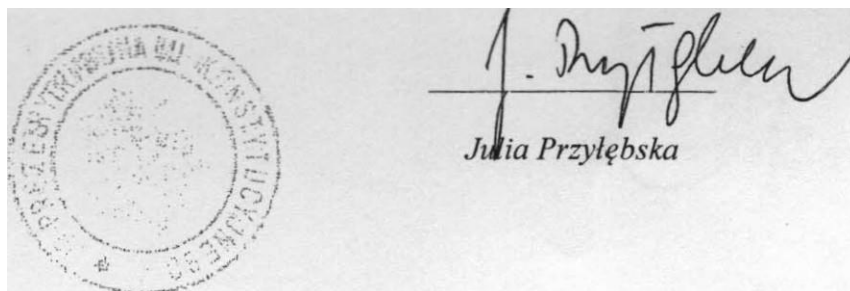
- 1) pełnomocnictwo;
- 2) skarga na beczynność wraz z załącznikami;
- 3) odpis odpowiedzi na skargę;
- 4) akta sprawy tj. wydruk korespondencji e-mailowej zawierającej wniosek o udzielenie informacji publicznej wraz z odpowiedzią organu.

PREZES
TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

PEŁNOMOCNICTWO
OGÓLNE
Nr ZP-121-17/17

Niniejszym, działając na podstawie art. 35 I w zw. z 39 art ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, upoważniam radcę prawnego Bartosza Kałduńskiego (nr wpisu na listę radców prawnych WA-8648), do reprezentowania mnie jako organu Trybunału Konstytucyjnego w sprawach przed sądami administracyjnymi.

Warszawa, dnia lutego 2017 r

The image shows a circular official seal of the President of the Constitutional Tribunal on the left. To its right is a handwritten signature in black ink, which reads 'Julia Przyłębska'. Below the signature, the name 'Julia Przyłębska' is printed in a standard font.

Za zgodność z oryginałem

Warszawa, dnia 26.09.2017

The image shows an official stamp for a legal advisor. The stamp contains the text 'RADCA PRAWNY' and 'Bartosz Kałduński'. A handwritten signature in black ink is written over the stamp.